

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

De S. Eumenio Episc. Conf. Alexandriae In Ægypto. E Fastis Habessin.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73889)

AUCTORE
J. B.

ut factum, frequentius eremitorium illud a fidelibus visitatum, omnes quoque morbo laborantes integram quotidie sanitatem recipiunt. Sed et tempore, quo pluvia sementibus deficit et fructibus terra, vix oppidorum processio ad eorum limina sistit, cum nubium imbres, apertis cæli cataractis, totum regionis agrum pluvis salutaribus implent. *Teste itaque domino Lupo de Morales SS. Marcellus et Apuleius cum SS. Sergio et Baccho, maxime a saculo xv ad suam usque ætatem non modo peculiarem illic cultum obtinuerunt, sed pluribus hunc etiam tum miraculis, tum beneficiis, divinitus ad illorum invocationem exhibitis, apud circumjacentes populos auce- runt; quod quidem in dubium vocare notum: cum tamen solus ea de re, ut Tamayus ait, Lupus scripserit; nec hujus Opus videre contigerit hactenus, nescio, num undequaque vera sint, quæ Tamayus de Lupi Opere seu scripto his verbis addit: Hactenus D. Lupus de Morales circa inventionis hujus relationem, qui ad contraria, quæ possent opponi, docto calamo respondet, causasque, quibus hæc sacra pignora Hispaniam transferri*

valerent, ad amussim exponit: *quæ cum, ut dixi, nobis hactenus explorare non licuerit, cogimur hæc in re sustinere judicium.*

24 Acta SS. Marcelli et Apuleii habemus ex Ms. Ultrajectino S. Salvatoris, quorum initium est: Marcellus et Apuleius primo quidem Simoni mago adhaeserunt etc.: *finis vero: Sed Deus eos (Eutichetem, Victorianum et Maronem) ibidem in vita miraculis clarificavit, et cum multos convertisset, martyrio coronati sunt, ut habetur xii Maii in festis SS. Nerei et Achillei. Eorum exordium eadem complectitur, quæ Martyrologia, hujus Sylloges principio citata. Tum S. Petrum, Apostolorum principem, a Marcello tumultatum narrant ex Actis, S. Petri Lino Papa suppositis, ut hæc Actorum Ultrajectinorum verba ostendunt: Hæc Linus Papa. Reliqua fore ex Actis SS. Nerei et Achillei (Vide tom. III Maii pag. 9 et seq. num. 10 et quatuor sequentibus; item pag. 11, num. 18, 19 et 20) descripta sunt; quapropter ea iterum prælo, maxime cum illa, unde sunt hausta, exigua sint fidei, subjicienda non putavi.*

Car non edantur Martyrum Acta.

DE S. EUMENIO EPISC. CONF.

ALEXANDRIÆ IN ÆGYPTO.

E FASTIS HABESSINIS.

C. B.

ANNO CXLIII. Sanctus, cui septimus inter patriarchas Alexandrinus locus haud inepte tribuitur.

Alexandriam in Ægypto ecclesiam ab æræ vulgaris anno quadragesimo ad annum usque centesimum septuagesimum nonum, uti in Chronologica patriarcharum Alexandrinorum Historia, Operis nostri tom. V Junii præfata, videre licet, patriarchæ numero decem, pro Sanctis ab Ecclesia omnes habiti, administrarunt; septimum autem hos inter locum tenuit, qui in Alexandrina patriarcharum Coptitarum Historia, ab Echeleni typis Parisiensibus anno 1631 edita, Eumenius vocatur. Ab Eusebio quidem is in editionis Scaligerianæ Chronico ad annum 151, ubi Hymenæus, et in Historia Ecclesiastica lib. iv. cap. 5, ubi Eumenes nuncupatur, ecclesie Alexandrinæ sextus dumtaxat ordine præfuisse traditur; verum is scriptor, etsi Alexandrinæ urbis episcopatum primus omnium S. Marcus gesserit, hunc tamen idcirco verosimillime, quod non tam episcopus, uni Alexandrinæ sedi addictus, quam Apostolus, qui non solum Ægyptum, sed alias præterea regiones veræ fidei lumine illustravit, existisse videri queat, Patriarchis Alexandrinis haud annumerat; quare, cum his nihilominus merito S. Marcus, non secus ac Romanis Pontificibus S. Petrus, accenseri posse videatur, septimus eosdem inter patriarchas locus S. Eumenio haud perperam tribuitur.

¶ Utinam modo, quam certum hoc apparet, tam certo etiam innotescerent Sancti gesta! Verum tam quæ ad hunc, quam quæ ad plures alios

patriarchas Alexandrinos spectant, maxima ex parte, antiquis monumentis, quibus consignata reperias, deficientibus, in obscuro sunt. Eumenium interim anno 150, mense Junio ad patriarchatum Alexandrinum fuisse evectum, annoque 145 septima Octobris die e vivis excessisse, in laudata Chronologica patriarcharum Alexandrinorum Historia num. 90 et binis seq. Sollerius ex Eusebio primum ostendit, tum breve, quo Sanctus in Habessino Hagiologio celebratur, conceptum præcipue hisce verbis, Salutem Eumenio, qui bona elegit, mala sprevit, dignus ut constitueretur in Sede S. Marci Alexandria, encomium recitat, ac tandem subjungit: Nihil præterea de hujus Patriarchæ (S. Eumenii nimirum) rebus præclare gestis reperimus, plura suo loco daturi, si qua ex Copticis Synaxariis aut aliunde nanciscamur. Plura de Eumenio suo loco danda, quæ fortassis temporis lapsu nos nacturos, Sollerius, uti hisce ipsemet verbis indicat, existimavit, nacti hactenus, quod pœnitet, non sumus, nec fore, ut nanciscamur, spes ulla affulget. Verum, etsi res ita habeat, Eumenio tamen, quem mox assignato a Sollerio tempore et ad cathedram Alexandrinam fuisse promotum, et vivere desuisse, in animum induco, in Actis nostris locum hic dandum existimavi, quod in Habessino Hagiologio jam laudato, Æthiopicumque seu Habessinorum apud Jobum Ludolfum Calendario, in quibus binis solis Fastis sacris reperitur, ad hunc diem dumtaxat, quo etiam illum, ut jam dixi, obiisse, puto, commemoretur.

in Fastis Habessinis, in quibus solis reperitur, hodie recouitur ideoque hic datur.

DE